

začutila predvsem zato, ker sem na svojem delovnem mestu videla, kako se učitelji bojijo pokazati svojo krščansko držo ne le v razredu, ampak tudi pred kolegi v zbornici. Sprva sem delo v društvu bolj opazovala in spoznavala, kasneje pa sem že dobila nekaj zadolžitvev. Sedaj sem že tretji mandat predsednica naše območne skupnosti in članica upravnega odbora DKPS. Tretji mandat sem tudi članica komisije za podelitev Slomškovega priznanja.

Barbara Kavčnik

Moja pedagoška pot se je začela že zelo zgodaj. Kot najstarejša od štirih sester sem bila pri igri z njimi, z bratrancema in sosedom 'učiteljica'. V srednješolskih letih sem se s pedagoškim delom srečevala v času poletnih počitnic, znotraj programov oratorija. Vključila sem se v vseslovensko koordinacijo oratorijskih tednov na Rakovniku v Ljubljani, kjer sem strokovno poglobila svoje znanje s področja pedagogike igre ob 'gurujū' Rafu Pinosi. Odločila sem se za univerzitetni študij pedagogike na *Filozofski fakulteti*. Študij sem zaključila pod mentorstvom dr. Robija Krofliča z diplomskim delom *Pedagoška vrednost video iger*. Od leta 2000 sem za animatorje, študente, učitelje, starše izvedla več kot 40 izobraževanj, interaktivnih delavnic o pomenu igre in njenem razvoju (tudi na področju računalniških iger). Štiri leta sem bila zaposlena v *Salezijanskem mladinskem centru* na Kodeljevem. Zadnji dve leti delam kot učiteljica dodatne strokovne pomoči v OŠ *Preska*. Med študijem sem prišla v stik z DKPS in seveda tudi s p. Silvom. Ko sem spoznavala društvo, njegovo delo in širino, sem vedela, da se bom nekoč pridružila društvu.

Tina Klinkon

Po poklicu sem socialna pedagoginja, po srcu ljubiteljica pristnih medčloveških odnosov, narave in dobre kave. Z društvom sem začela sodelovati na začetku študijske poti kot članica skupine *Bodoči pedagogi* in prostovoljka v programu prostovoljnega dela *Človek za druge*. Kasneje sem

bila dve leti mentorica prostovoljcem, kar je bila zame bogata in dragocena izkušnja. Sodelovanje z DKPS me osebno, strokovno in duhovno bogati. Srečevanje in povezanost s podobno mislečimi sta mi v oporo in me opogumljata pri pedagoškem delu in v osebnem življenju. Ob tej priložnosti vabim vse mlade nadobudne pedagoge, da se včlanijo v društvo ter s svojimi idejami in mladostnim zanosom prispevajo delček k skupnosti katoliških pedagogov.

Jasna Korbar

Sem mati treh otrok (Jerneja, Matica in Ane). Živimo v Trebnjem. Kemijsko znanje, ki sem ga pridobila na fakulteti, zdaj posredujem dijakom v srednji šoli. Takoj po končanem študiju sem začutila, da je moje poslanstvo biti učitelj. Samo kemijska znanja mi niso zadoščala za uspešno delo učitelja, zato sem nabirala znanje tudi s področja TI in NLP. Pomembno so me sooblikovale številne generacije dijakov, ki so z mano delile svoje skrbi in stiske, pa tudi veselje in uspehe. Življenjska preizkušnja ob spopadu s hudo boleznijo v družini je v meni utrdila spoznanje o vrednosti človeškega življenja in hvaležnost za dar ozdravitve. Svoje izkušnje sem kot prostovoljka društva *Jonatan Prijatelj – društva staršev obolelih za rakom* delila s starši, ki so se znašli na podobni poti. Ker želim v polnosti živeti svoje poklicno poslanstvo in svojo vero, je članstvo v DKPS zame samoumevna izbira. Srečanja z enako mislečimi pedagogi in duhovno vodstvo patra dr. Silva Šinkovca mi omogočajo strokovno in osebno rast. Člani društva z Jezusom gradimo slovensko šolo in z Njegovimi vrednotami prenavljamo družbo ter si med seboj pomagamo in se podpiramo.

Dragica Motik

Vedno rečem, da imam najlepši poklic. Kot študentka geografije in zgodovine na *Filozofski fakulteti* v Ljubljani sem imela priložnost sodelovati na terenskih vajah v severni Nemčiji. Z nemškimi kolegi smo leta 1973 anketirali priseljence iz takratne

Jugoslavije. To družboslovno-geografsko področje me je usodno zaznamovalo. Pozneje sem se na različne načine vračala k skupini ljudi, povezanimi s pri/pre/izseljevanjem. Po zaključku študija sem poučevala na osnovni in srednji šoli. Največ službenih let sem delovala na področju dopolnilnega pouka slovenščine v tujini. Pet let sem bila učiteljica dopolnilnega pouka v Nemčiji, nato pa več kot dvajset let višja svetovalka za dopolnilni pouk slovenščine za Slovence po svetu (zdomstvo in izseljenstvo). Poklicno kariero sem zaključila kot učiteljica dopolnilnega pouka slovenščine na Hrvaškem. Vse moje poklicno delovanje sem čutila kot poslanstvo.

Z DKPS sem v vsebinskem stiku veliko let, najprej sem bila bralka revije *Vzgoja* kot svetovalka na ZRSŠ. Občasno sem napisala tudi kakšen strokovni prispevek za revijo. Priporočala sem jo pedagoškim delavcem in staršem. Od leta 2015 z navdušenjem aktivno sodelujem v društvu. Delovni in prijateljski stiki s kolegi/-cami mi veliko pomenijo, veliko pridobivam na različnih področjih, tudi na duhovnem, drugim pa lahko posredujem svoja spoznanja, znanja in veščine. Življenje je prepleteno iz obojega. Veselim se uspehov društva. Sodelavci so zelo prijetna skupina dobronamernih in razmišljajočih posameznikov.

Ivo Branimir Piry

Kljub mojemu poklicu, sem profesor geografije in zgodovine, mag., nisem nikoli poučeval v šoli. Poklicna pot me je vodila od raziskovalca na *Inštitutu za geografijo Univerze v Ljubljani*, svetovalca na *Zavodu RS za družbeno planiranje* do različnih ministrstev v samostojni Sloveniji. Ves čas sem deloval na področju regionalnega razvoja in programov čezmejnega sodelovanja v EU. Bil sem odgovoren za ustanovitev *Agencije za regionalni razvoj RS* in njen prvi direktor. Poklicno pot sem sklenil kot diplomat na *Stalnem predstavništvu Republike Slovenije* v Bruslju. Z dejavnostjo DKPS sem se prvič seznanil leta 1999 ob obiskovanju šole za starše, ki jo je na *Škofjski gimnaziji*, kamor je tedaj hodila starejša hčerka, vodil p. Silvo Šinkovec. Občasno sem prebiral tudi revijo *Vzgoja*. Te-

